

GLAS JAVNOSTI

MILADINKA MIMA VASIĆ, ŽENA SA VRHA MATTERHORNA

Planina te smjesti na pravo mjesto

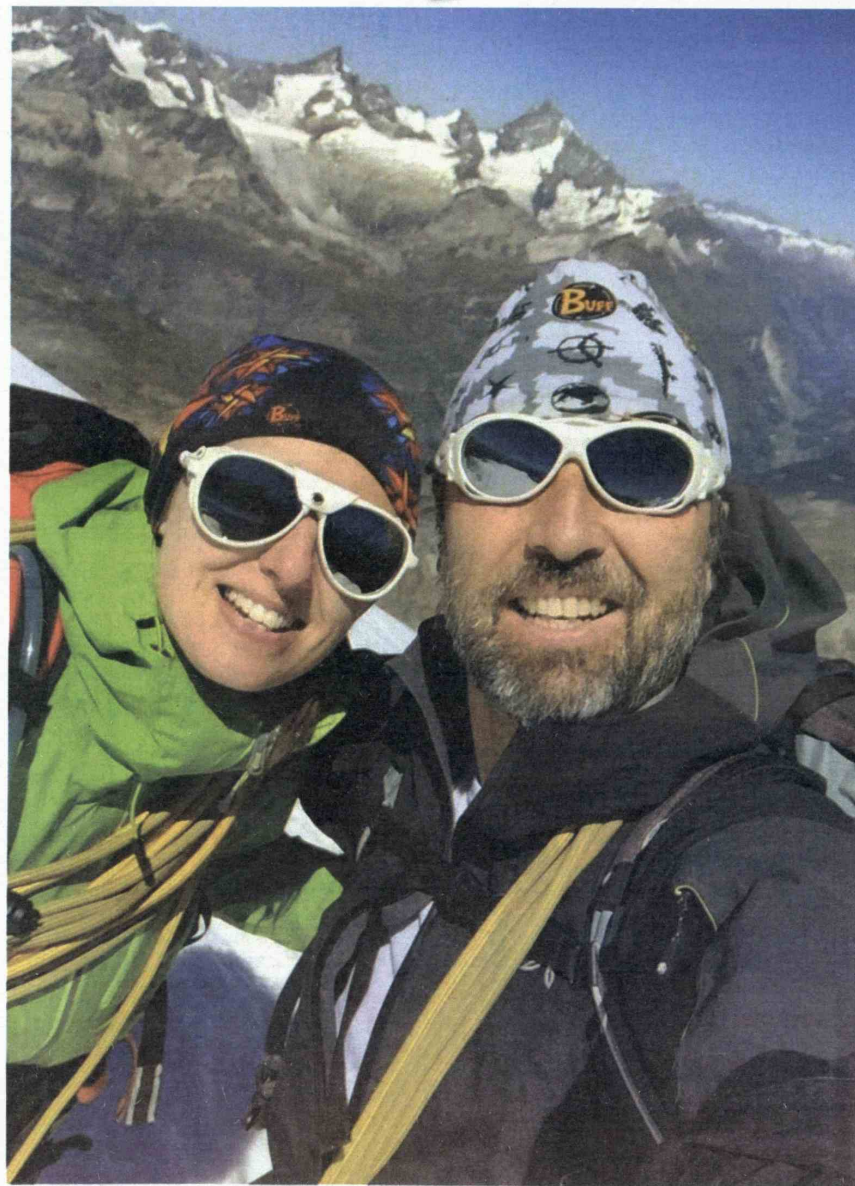
Profesoricica bosanskog jezika, Tuzlanka Miladinka Mima Vasić, zaposlena u Agenciji za istrage i zaštitu u BiH (SIPA) u uredu u Tuzli, prva je žena iz BiH koja se popela na vrh Matterhorna. Sa Matterhorna, kaže Mima, pogledat je lijepo. Vidi se gradić Zermatt, Monte Rosa plato na kojem se nalazi bezbroj vrhova iznad 4.000 metara nadmorske visine, pa i Mont Blanc, kao najviši vrh Zapadne Evrope.

HAJDEMO U PLANINE

- U trenutku izlaska na vrh osjećaji su pomiješani: sreća, radost, osmijeh, ponos, strahopoštovanje prema planini. Shvatiš da mi ne osvajamo ništa, planine i vrhovi osvajaju nas svojom ljepotom. I, najvažnije, kada dođeš na vrh, ništa ti više nije važno. Ne sjetiš se ničeg drugog, nikakvih problema, poteškoća! Ničeg! Predan si samo penjanju. Svi bi trebali svaki dan ići u planine. Bh. planine su sasvim dovoljne, lijepe, liječe dušu - priča Mima. Ekipu koja je osvojila Matterhorn su činili Tomislav Cvitanušić, kao vođa tima, Jusko Ismir, Armin Skandric i Mima. Kako je ovo prvi uspon jedne žene iz BiH na ovaj vrh, tako je i ovo penjanje historijski uspjeh za bh. alpinizam.

- Spontano smo došli na ideju da penjemo Matterhorn. Svi se poznajemo već dugi niz godina, imali smo istog učitelja i instruktora alpinizma, Muhameda Gašića, a Matterhorn je svakako san svih alpinista. Za ovakav poduhvat potrebna

„Kad penješ, imaš vremena biti sam sa sobom, preispituješ sebe i svoje postupke, razmišljaš o prijateljima i porodici, na momente osjećaš strah, slabost“

Ne osvajamo mi ništa! Planine i vrhovi svojom ljepotom osvajaju nas! Penjanje oplemeni čovjeka i moj kolega Jusko je to dobro rekao: postanete bolji čovjek! Inače, svoj odmor ne mogu zamisliti na plaži!

je odlučnost, jaka volja, psihofizička sprema. No, ključ uspjeha je dobar tim u kome se ljudi razumiju i imaju međusobno povjerenje. Cilj penjača je doseći vrh, ali bitniji je sam put kojeg penjač prolazi sa partnerom u kojeg ima neograničeno povjerenje. Vezani smo po dvoje. Praktično, život stavljate u ruke partneru. Na ovom penjanju bila sam u paru sa Tomom. Nismo rizikovali, svaki korak bio je unaprijed isplaniran. Zato smo kao tim uspjeli. Pred kraj spuštanja sam dehidrirala i to je neprijatan osjećaj. Suha usta, vrtoglavica, nagon za povraćanje i zadnjih 200 metara sam molila Tomu da me čuva govoreći da ću pasti iako se to nikako nije moglo desiti jer sam bila vezana za njega. Podržavao me je govoreći: nećeš mi valda sada to napraviti - smiješi se Mima.

Kaže da penjače naprijed tjera volja za penjanjem na vrh, ali da je spuštanje mnogo teže i opasnije. Penjači se, objašnjava, prilikom penjanja trude da budu što lakši, ali i da imaju svu potrebnu opremu i namirnice. Na Matterhorn su nosili užad, pojas, kacigu, čepin, dereze, odjeću i vode i hrane.

BOLJI ČOVJEK

- Mi, penjači, kažemo da ne postoji loše vrijeme, postoji samo dobra oprema. Bili smo dobro opremljeni, mogli smo i noć dočekati u stijeni. Ponijeli smo po tri litra vode, nekoliko energetskih pločica i to smo konzumirali tokom uspona. Najteži trenutak bilo je spuštanje po mraku. Veći je rizik, kretanje je složenije. Naš kolega Armin je učinio da svaki naš korak bude siguran, da se u pola tri

„Pred kraj spuštanja sam dehidrirala i to je neprijatan osjećaj. Suha usta, vrtoglavica, nagon za povraćanje...“

ujutro spustimo na sigurno tlo, sklonište Solvay, na oko 4000 metara nadmorske visine. Put do vrha i natrag je trajao 22 sata. Kad penješ, imaš vremena biti sam sa sobom, preispituješ sebe i svoje postupke, razmišljaš o prijateljima i porodici, na momente osjećaš strah, slabost. Penjanje vas promijeni na najbolji mogući način jer kada se suočite sa nekim životnim problemom kažete sebi: ako sam mogao ono, vala mogu i ovo - veli Mima.

Naglašava da se ni u jednom trenutku nije pitala zašto joj to treba? Mnogi se, objasniti će, pitaju koja je svrha penjanja jer od toga nema čovjek ništa materijalno.

- Drugog motiva, osim penjanja i uživanja u planini, nema. Ne osvajamo mi ništa! Planine i vrhovi svojom ljepotom osvajaju nas! Penjanje oplemeni čovjeka i moj kolega Jusko je to dobro rekao: postanete bolji čovjek! Inače, svoj odmor ne mogu zamisliti na plaži! Moj odmor mora biti aktivan i to mi daje snagu i u poslu i u svemu drugom. Penjanje na vrh učini da sve ostale stvari gledaš drugačije jer ako uspiješ da se krećeš 22 sata, ne jedeš, ne ideš u WC i sve to izdržiš... Osim toga, ja sam veoma vedra i otvorena osoba, ali planina sve odnose učini posebnim i svakog od nas stavi na mjesto koje mu pripada. Možete biti arhitekta, ljekar, doktor nauka, ali planina

GLAS JAVNOSTI

„... kada dođeš na vrh, ništa ti više nije važno. Ne sjetiš se ničeg drugog, nikakvih problema, poteškoća! Ničeg!“

vas postavi gdje vam je mjesto, učini da svi odnosi budu najiskreniji mogući - priča Mima.

Ona naglašava da svaki penjač i visokogorac mora biti u konstantnom treningu što podrazumijeva redovne odlaske na planinu, penjanje, trčanje tri-četiri puta sedmično... Sam doživljaj na vrhu ne traje dugo.

SVE SMO STIGLI

- Na Matterhorn smo krenuli 15 do 5.00 ujutro, u 16.00 poslijepodne smo bili na vrhu. Ostali dvadesetak minuta, tek toliko da raširimo zastavu BiH, uslikamo se i javimo se svojim i učitelju Gafiću koji je sve vrijeme bio sa nama što na telefonu što na skajpu, pratio vremensku prognozu i davao podršku. Neko je čak rekao da nemamo vremena za zastavu i onda je bila panika, ali stigli smo sve - priča Miladinka Mima Vasić.

Zatim podsjeća na svoje početke, da se penjanjem bavi od 2002 godine.

- Boravila sam u Austriji, čuvala djecu, u slobodno vrijeme sam planinarila. Na visoke vrhove se penjem od 2004. i to je visokogorstvo, vrhovi iznad 3.000 metara. Planine u BiH su do 2.000 i ispenjala sam većinu vrhova u BiH i okruženju. Ne znam kada sam prešla tu granicu od 3.000 metara! Mislim da je to bilo 2011. Matterhorn je definitivno najzahvatljiviji vrh kojeg sam ispenjala - sigurna je Mima, inače asistent instruktora na Sarajevskoj školi alpinizma i registrovani gorski spasilac.

Sljedeći Mimin vrh je jedan od najviših u Italiji, Austriji ili Francuskoj, ali prije svega - sarajevski polumaraton! ●